

2024 SENARYOLARI (BİR TASLAK), VE ZORLUKLAR

Editörün notu: Aşağıdaki yazı yeni komünizmin mimarı ve devrimci önder Bob Avakian tarafından 8 Ocak tarihinde yazılmıştır. Yazının ingilizcesine https://revcom.us/en/bob_avakian/2024-scenarios-sketch-and-challenges linkinden erişilebilir. Bir okurumuzun yaptığı çeviriyi dikkatinize sunarız.

İleriye baktığımızda, bu yıl boyunca -özellikle de olaylar büyük ölçüde 2024 seçimlerine odaklanacağı düşünülürken- soyut anlamda değil ama özellikle olaylar geliştikçe karşılaşacağımız zorunluluklar ve zorluklar açısından, devrim için acilen ihtiyaç duyulan yeniden kutuplaşma açısından öngörülmesi gereken (olabilecek olanlar bunlarla sınırlı olmamakla beraber gerçekçi olarak olası olan) senaryolar şunlardır.

*Demokratlar başkanlık seçimini kazanır -ve Cumhuriyetçiler her anlamda sonuçları reddederler.

*Cumhuriyetçiler “meşru olarak” – ya da en azından “yasal” sayılabilecek bir şekilde- kazanır. Bu muhtemelen olabilecek en kötü senaryodur. Önemli bir boyutta, Cumhuriyetçi-faşistlere muhalif önemli sayıda insan arasında “hiçbir şey yapılamaz” (“ne yapabilirsiniz ki?”) yönündeki kendiliğindenciliğin üstesinden gelme ihtiyacı çok keskin bir şekilde ortaya çıkaraktır. Aynı zamanda, kitlesel mutsuzluğun yanı sıra, büyük olasılıkla “kendiliğinden” kitlesel muhalefet patlamaları ve “Devrim- Gerçek Bir Kazanma Şansıyla İşin Sonuna Kadar Götürmek İçin Temeli Hazırlama: Stratejik Oryantasyon ve Pratik Yaklaşım” makalesinde bahsedilen (ve burada kısaca

alıntılanan), sahada işleri farklı yönlelere götürmeye çalışan farklı örgütlü güçler olgusu da ortaya çıkacaktır.

*Seçim olmayacak -ve bu senaryoya eşlik eden bütün kargaşalar, kaos vb olaylar.

Tekrardan söylemek gerekirse, bu ve bunun gibi senaryolar ile ilgili olarak zorluk, **devrim için yeniden kutuplaştırma** olacaktır. (Bu bağlamda, yanılısamaları bir kenara atmak ve özellikle Cumhuriyetçi-faşistlerin seçimi kazanması durumunda, normal şartlarda faşistlere karşı olmasını beklediğiniz insanların-bazı temel kesimden ezilen kitleler de dahil olmak üzere- onların saflarına katılacağını akılda tutmak önemlidir; *bu da, şiddetli ideolojik mücadeleler ve somut eylemler ile beraber devrim için yeniden kutuplaştırmanın* önemini bir başka açıdan vurgulamaktadır.

Bu, *“Devrim- Gerçek Bir Kazanma Şansıyla İş Sonuna Kadar Götürmek İçin Temeli Hazırlama: Stratejik Oryantasyon ve Pratik Yaklaşım”* makalesinde bahsedilen (2.Nokta) konuya özellikle odaklanmakta ve vurgu yapmaktadır:

Topyekün kriz koşullarında, toplum bütünüyle sorgulamaya başladığında, işleri farklı yönlelere çekmeye çalışan farklı eğilimler ve örgütlü güçler olacaktır. İktidarı ele geçirmeye (ya da sıkılaştırmaya) çalışan faşist Cumhuriyetçiler, “herkes için özgürlük ve adalet için demokrasi” kisvesine bürünmeden, daha bariz bir şekilde baskıcı ve cani yönetimi hayata geçirmeye çalışacaklardır. Demokrat Parti liderleri gibi, bu korkunç baskı sistemini daha “geleneksel” biçimiyle sürdürmeye (ya da yapılandırmaya) çalışanlar olacaktır. Pozitif yönde bir takım basit değişiklikler isteyen fakat bunun ne anlama geleceği konusunda farklı fikirlere sahip olan halk kitleleri olacaktır. Ve muhtemelen bir tür “ilerici” değişimi

hedeflediğini söyleyen bazı örgütlü güçler -hatta kendilerine “devrimciler” ya da “sosyalistler” olarak nitelendiren- olacaktır; oysa programları sadece insanları bu sisteme mahkum etmeye devam edip güçlendirecektir.

Sayıları gittikçe artan devrime kazanılmış insanlar, böylesine keskin bir krizin ortasında, işleri tek gerçek pozitif çözüme, yani gerçekten özgürleştirici bir devrime doğru ilerletmek amacıyla, olayların tüm yönünü belirlemek için güçlü bir mücadele yürütme ihtiyacını net bir şekilde anlamaya ve bu konumda olmaya yönlendirilmelidir.

BURADAN SONRA YAPILACAK HERŞEY BUNUN TEMELİNİ OLUŞTURMAYA GÖRE ORYANTE EDİLMELİDİR.

Bu aynı zamanda aşağıdaki bölümünde öneminin altını çizer:

Her şey, en acımasızca ezilenlerden ve toplumun her kesiminden devrimci bir halkın ortaya çıkmasına bağlıdır. İlk olarak binlerce, ardından milyonlarca insandan oluşan güçlü bir devrimci kuvvet olarak, başından itibaren ülke çapında bir perspektifle düzenlenmiş, sürekli olarak toplumun tamamını etkileyen ve halkın olaylara bakışı ile her kurumun nasıl yanıt vermesi gerektiğini değiştiren bir güç haline gelmelidir. Şu anda, her şeyin odaklanması gereken şey, bu devrimci gücü gerçekten ortaya çıkarmak ve örgütlemektir.

Bu noktada anlaşılmalıdır ki, yukarıda bahsedilen senaryolardan birini temsil eden bir krizin başlangıcında, henüz milyonlardan oluşan devrimci bir halk yoksa, karşılaştığımız zorluk ve sorumluluk, bu devrimci bireyleri “yoğun girdap” içinde kriz şartlarında oluşturmaktır. Tam da böylesine yoğun durumlar altında, devrim için sorumluluk almalıyız. Lenin’in aşağıda alıntılanan daha geniş gözlemlerinin bir parçası olan şu ifadesi, sadece mevcut

duruma genel olarak değil, aynı zamanda her şeyin zirveye ulaştığı durumlarda özellikle geçerlidir: “İnsanlar, olağan, uyumlu [uysal] yaşamın bir yılında öğrendiklerinden daha fazlasını bir haftada öğrenirler.”

Bu durum, toplumun genel yönünün hemen ve keskin bir şekilde tartışıldığı, hatta mevcut koşullarda belirleyici çekişmenin hiçbir devrimci olmasa bile, çelişkilerin hızla yoğunlaştığı koşullarda, kitleleri, hatta milyonları çok “içe içe geçen” bir şekilde devrime kazanma olasılığına işaret etmektedir. Bu, mevcut durumdan kısa bir süre önce mümkün görünmeyen veya açıkça imkansız görünen bir durumdur.

Ancak, bu kesinlikle, ***bir an önce*** milyonlardan oluşan devrimci bir halkı ortaya çıkarma ihtiyacının ve acil öneminin azaldığı anlamına gelmez. Olayların seyrini mümkün olduğunca etkilemek için, şeyler yoğunlaşmaya devam ettikçe ve krizin yoğunlaşmasında sıçramalar yapılması muhtemel olduğundan, bir devrimci halk gücü ortaya çıkarmak için en iyi konumda olabilmek adına bir an önce adımlar atılmalıdır. Daha açık bir ifadeyle, bu şöylesi bir rasyonalizasyona “davet” değildir: “Eğer devrimci bir halk ortaya çıkarmazsak, önce binlerce sonra milyonlarca, toplumun tam yönü ‘yukarı’ya gitmeden önce, o durum ortaya çıktığında böyle bir çaba sarf edebiliriz.” ***.”***

HAYIR! Ve tekrar HAYIR! ‘Her şeyin tehlikede’ olduğu duruma öncülük edecek devrimci halkın bu durumdan önce ortaya çıkabilmesi için gerekli kopuşların acilen yapılmasına yönelik bir ihtiyaç var. Şayet bu olmazsa şeylerin bütün gidişatını pozitif, devrimci bir yöne tayin etme şansı büyük ölçüde azalacaktır.

Mesele şudur; her şey, bu noktadan itibaren her şey bunu başarmaya bağlıdır (böylesi devrimci bir halkı ortaya çıkartmak, önce binlerden ve daha sonra milyonlardan oluşan halkı çok ‘iç içe geçmiş’ bir periyot içerisinde, bunun

öncesinde ve ‘‘her şeyin tehlikede olacağı’’ bu durumun içerisinde ona önderlik etmek). Şayet bütün çabalarımıza rağmen bu kritik hedefi gerçekleştirmede başarısız olursak o zaman-ancak o zaman- amacımız her şeyin tehlikede olduğu bir durumdaymışçasına hareket etmeye kaymalıdır ve bunun bütün oryantasyonu gerçek bir kazanma şansı için topyekün mücadele olmalıdır.

Aşağıda alıntı yaptığım Lenin’in *Devrimin Dersleri* (1917 yazı) içerisindeki pasajın bu meseleyle ilgili önemli bir duruşu olduğu gibi daha genel olarak da ‘‘nadir zamanlar’’ tarafından konumlanan *mümkünlükler* ve mücadelelere yönelik anlayışı açısından da önemli bir duruşu vardır:

Her devrim, çok sayıda insanın hayatlarında keskin bir değişim anlamına gelir. Eğer zaman böylesi bir dönüş için müsait değilse gerçek bir devrim gerçekleşemez. Ve tıpkı bireylerin hayatlarında yaşadıkları büyük değişimler onlara pek çok birikimler ve duygusal stres getiriyorsa işte devrimde kısa bir süre zarfında insanların tümüne böylesi zengin ve değerli dersler verir.

Devrim sırasında; milyonlarca ve on milyonlarca insan, sıradan, uykulu yaşantılarında normalde yıllar içerisinde öğreneceklerini bir haftada öğrenirler. Bütün halkın hayatındaki bu keskin dönüşte, insanların hangi sınıfların amaçlarını takip ettikleri, nasıl bir güce sahip oldukları ve nasıl metotlar kullandıkları daha da berraklaşır.

Lenin’in burada söyledikleri önemlidir ve kesinlikle konuyla ilgilidir anca bunların mekanik bir şekilde anlaşılması gerekir. Örneğin Çin’deki devrimde Rusya’ya kıyasla çok daha farklı bir yol izlenmiştir. Aynı zamanda Çin’deki devrim nazarında Lenin’in yazdıklarının konuya uygulanabilirliği de vardır, özellikle de şu temel bölümün: ‘‘ Her devrim, çok

sayıda insanın hayatlarında keskin bir değişim anlamına gelir.'' Yine tekrarlıyorum, burada mesele bunu canlı bir şekilde anlayabilmektir, mekanik değil.

Bu durum aynı zamanda Lenin'in açıklamasının son bölümü için de geçerlidir: Genel anlayış noktası açısından ve aynı zamanda şu an ki durumumuzla olan akut benzerliği nedeniyle Lenin'in '' insanların hangi sınıfların amaçlarını takip ettikleri'' vb kısmı bunların kendiliğinden bir şekilde berraklaşacağı şeklinde okunmamalıdır. Ancak ''normal zamanların'' aksine bunun berraklaşması için *bilimsel analizin-bilimsel analize dayalı ajitasyon ve propagandanın*– özellikle bu gibi zamanlarda geniş halk kitlelerine nüfuz etme ve gittikçe daha açık hale getirmek için çok daha fazla temel vardır.

Bu ikazlara rağmen Lenin'in bu açıklamaları hala çok geçerli ve çok önemlidir.